

**DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
JUDETUL MARAMURES
BIROUL SOLUTIONAREA CONTESTATIILOR**

Decizia nr. 80 din 21.12.2006

Directia Generala a Finantelor Publice a fost sesizata de catre Biroul vamal prin adresa din 27.10.2006 asupra contestatiei formulate de X impotriva masurilor dispuse prin decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal din 19.09.2006, incheiate de organele vamale din cadrul Biroului vamal, privind virarea la bugetul statului a sumei, reprezentand:

- datorie vamala;
- majorari de intarziere aferente datoriei vamale.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art. 177 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 175 si art. 179 alin. (1) lit. a) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. Prin contestatia formulata, X solicita admiterea acesteia si anularea actului administrativ fiscal atacat, motivand urmatoarele:

Organele vamale au stabilit taxele vamale suplimentare in sarcina societatii considerand ca aceasta se face vinovata de incalcarea normelor referitoare la activitatile de import si nu autoritatea vamala care avea obligatia de a verifica, stabili si incasa taxele vamale.

X, considera ca potrivit dispozitiilor art. 240 - 243 din Hotararea Guvernului nr. 707/2006 nu poate fi obligata la plata acestor taxe vamale doar pentru faptul ca autoritatea vamala a omis sa incaseze aceste sume cu ocazia efectuarii operatiunilor de import.

De asemenea, contestatoarea precizeaza ca nu se poate retine in sarcina sa reaua-credinta dar se poate retine in sarcina autoritatilor vamale o oarecare indolenta atunci cand au omis obligarea la plata taxelor vamale, in momentul efectuarii operatiunilor de import, prin aplicarea prevederilor dispozitiilor Protocolului nr. 3 din Acordul de cooperare Romania - Serbia.

II. Prin procesul verbal de control din 19.09.2006, organele vamale din cadrul Biroului vamal au constatat urmatoarele:

In urma controlului ulterior al declaratiilor vamale de import din data de 10.05.2006, 15.05.2006, 18.05.2006, 23.05.2006, 02.06.2006, 03.06.2006, 08.06.2006, 15.06.2006, 05.07.2006 si 10.07.2006 s-a constatat ca nu au fost respectate prevederile Protocolului nr. 3 privind definirea conceptului de " produse originare " si metodele de cooperare administrativa, anexa la Acordul de comert liber intre Romania si Serbia si Muntenegru, regimul tarifar preferential fiind acordat pe baza dovezilor de origine (declaratie pe factura) emise de un furnizor din Ungaria.

Prin aplicarea regimului vamal preferential X a achitat cu ocazia celor zece importuri o datorie vamala reprezentand taxa pe valoarea adaugata.

Acordul de comert liber intre Romania si Serbia si Muntenegru, ratificat prin Legea nr. 188/2004, este un acord bilateral care produce efecte doar intre parti.

Avand in vedere neindeplinirea conditiilor prevazute de art. 13 din Protocolul nr. 3, prevederile art. 49 alin. (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei si ale art. 55 din Hotararea Guvernului nr. 707/2006 privind Regulamentul de aplicare a Codului vamal al Romaniei, organele vamale au procedat la recuperarea datoriei vamale.

In baza procesului verbal de control din 19.09.2006 a fost emisa decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal din 19.09.2006 privind suma reprezentand: datorie vamala si majorari de intarziere aferente.

III. Luand in considerare sustinerile contestatoarei, constatarile organelor vamale, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative invocate de contestatoare si de organele vamale, s-au retinut urmatoarele:

1. Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa se pronunte daca X datoreaza suma reprezentand datorie vamala, in conditiile in care aceasta nu a respectat conditiile legale prevazute de Protocolul nr. 3 anexa la Acordul de comert liber intre Romania si Serbia si Muntenegru din 23.12.2003, ratificat prin Legea nr. 188/2004 pentru aplicarea regimului tarifar vamal preferential.

In fapt, X a importat cu declaratiile vamale de import din data de 10.05.2006, 15.05.2006, 18.05.2006, 23.05.2006, 02.06.2006, 03.06.2006, 08.06.2006, 15.06.2006, 05.07.2006 si 10.07.2006 acid acetic, de la firma Y din Ungaria.

La depunerea declaratiilor vamale in speta, X, a in scris in casuta corespunzatoare pentru origine codul prin care solicita acordarea regimului tarifar preferential pentru marfa importata in baza facturilor "cu declaratia de origine" a exportatorului, respectiv Y din Ungaria.

Prin procesul verbal de control din 19.09.2006, organele vamale din cadrul Biroului vamal au constatat ca pentru importurile efectuate cu declaratiile vamale de import in speta, X nu a respectat conditiile prevazute de art. 13 din Protocolul nr. 3 privind definirea conceptului de "produse originare" si metodele de cooperare administrativa, anexa la Acordul de comert liber intre Romania si Serbia si Muntenegru, ratificat prin Legea nr. 188/2004 pentru aplicarea masurilor tarifare preferentiale, prin urmare au stabilit drepturi de import suplimentare.

In baza procesului verbal de control din 19.09.2006 a fost emisa decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal din 19.09.2006, reprezentand datorie vamala si majorari de intarziere aferente .

In drept, art. 100 alin. (1), (3) si (5) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, in vigoare din data de 18.06.2006, precizeaza:

" (1) Autoritatea vamala are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, intr-o perioada de 5 ani de la acordarea liberului de vama, sa modifice declaratia vamala.

(3) Cand dupa reverificarea declaratiei sau dupa controlul ulterior rezulta ca dispozitiile care reglementeaza regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informatii inexacte sau incomplete, autoritatea vamala ia masuri pentru

regularizarea situatiei, tinand seama de noile elemente de care dispune.

(5) In cazul in care se constata ca a luat nastere o datorie vamala sau ca au fost sume platite in plus, autoritatea vamala ia masuri pentru incasarea diferentelor in minus sau rambursarea sumelor platite in plus, cu respectarea dispozitiilor legale.”

In temeiul prevederilor legale citate se retine ca, organele vamale din cadrul Biroului vamal au procedat in mod legal, efectuand controlul ulterior al declaratiilor vamale in speta.

Art. 75 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, in vigoare pana la data de 17.06.2006, prevede:

“ In aplicarea regimului tarifar preferential, regulile si formalitatile necesare pentru determinarea originii marfurilor sunt cele stabilite in acordurile si conventiile internationale la care Romania este parte.”

Art. 55 din Hotararea Guvernului nr. 707/2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al Romaniei, in vigoare incepand cu data de 18.06.2006, precizeaza:

“ Regimul tarifar preferential prevazut de acordurile internationale la care Romania este parte se acorda in conditiile stabilite de aceste acorduri. Dovada originii si documentele probatorii, precum si metodele de cooperare administrativa sunt cele prevazute de fiecare acord in parte.”

Art. 13 alin. (1) din Protocolul nr. 3 privind definirea conceptului de “ produse originare” si metodele de cooperare administrativa, anexa la Acordul de comert liber intre Romania si Serbia si Muntenegru din 23.12.2003, ratificat prin Legea nr. 188/2004, prevede:

“ (1) Regimul preferential prevazut in acord este aplicabil numai produselor care satisfac cerintele acestui protocol, care sunt transportate direct intre parti.”

Art. 16 alin. (1) din Protocolul nr. 3, precizeaza:

“ (1) Produsele originare intr-o parte beneficiaza la importul in cealalta parte de prevederile prezentului acord prin prezentarea fie:

(a) a unui certificat de circulatie a marfurilor EUR 1, al carui model figureaza in anexa III; sau

(b) in cazurile specificate la articolul 21 (1) , a unei declaratii, al carei text figureaza la anexa IV, data de exportator

pe o factura, pe o nota de livrare sau pe orice document comercial care descrie produsele in cauza, suficient de detaliat pentru a permite identificarea lor (denumita in continuare “*declaratie pe factura*”).”

Art. 21 alin. (1) lit. (a) din acelasi act normativ, prevede:

“ (1) *Declaratia pe factura la care se face referire la articolul 16 (1) (b) poate fi intocmita:*

(a) *de catre un exportator autorizat in sensul articolului 22;*”

Luand in considerare prevederile legale citate se retine ca, “*declaratiile pe factura*” emise de exportator, respectiv Y din Ungaria, in baza carora X a beneficiat de regim vamal preferential pentru importurile in speta au fost emise fara ca societatea sa aiba acest drept deoarece, prevederile acestui acord sunt aplicabile doar in cazul schimburilor comerciale dintre agentii economici din cele doua parti semnatare ale acordului, respectiv Romania si Serbia si Muntenegru, ori in situatia de fata produsele au fost importate din Ungaria.

Sustinerea contestatoarei ca autoritatea vamala se face vinovata de neincasarea taxelor vamale, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei deoarece conform art. 40 din Hotararea Guvernului nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al Romaniei, in vigoare pana la data de 17.06.2006, care prevede ca:

“ *Declaratia vamala in detaliu, semnata de importator, de exportator sau de reprezentantul acestuia, are valoarea unei declaratii pe propria raspundere a acestuia in ceea ce priveste:*

a) *exactitatea datelor inscrise in declaratia vamala;*

b) *autenticitatea documentelor anexate la declaratia vamala;*

c) *plasarea marfurilor sub regimul vamal solicitat.*”

precum si art. 130 alin. (1) din Hotararea Guvernului nr. 707/2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al Romaniei, in vigoare din data de 18.06.2006, care precizeaza ca:

“ (1) *Fara a inlatura aplicarea dispozitiilor legii penale, depunerea la biroul vamal a unei declaratii semnata de catre declarant sau reprezentantul sau atrage raspunderea acestuia, potrivit prevederilor legale, pentru:*

a) *corectitudinea informatiilor inscrise in declaratie;*

b) *autenticitatea documentelor anexate;*

c) respectarea obligatiilor care decurg din plasarea marfurilor sub regimul vamal solicitat.”, societatea este cea care a completat datele din declaratiile vamale de import, fiind direct raspunzatoare pentru exactitatea acestora .

Organele vamale nu sunt in culpa deoarece au aplicat regimul vamal preferential in functie de informatiile inscrise de X in declaratiile vamale de import si de documentele anexate la acestea, iar in baza dispozitiilor legale enuntate au procedat la recuperarea drepturilor de import.

De asemenea prin referatul din 12.10.2006 organele vamale din cadrul Biroului vamal mentioneaza ca domnul Z este administrator atat la firma Y din Ungaria, cat si la X si la K care are acelasi obiect de activitate din punct de vedere vamal cu X, aceste societati avand probleme cu autoritatea vamala in sensul ca unele emit documente comerciale “la cerere” in baza carora celelalte vamuiesc cu nerespectarea legislatiei vamale nationale si internationale in dispretul legii.

Prin acelasi referat se precizeaza ca X isi recunoaste fapta dupa depunerea contestatiei si achita datoria vamala stabilita suplimentar.

In concluzie, pentru acest capat de cerere reprezentand datorie vamala, contestatia urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata.

2. Referitor la majorarile de intarziere aferente datoriei vamale, Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa se pronunte daca pentru drepturile de import neachitate la termen, X datoreaza majorari de intarziere.

Cauza supusa solutionarii isi gaseste rezolvarea in art. 115 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care prevede:

“ Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere.”

Art. 116 alin. (1) si (5) din acelasi act normativ, precizeaza:

“ (1) Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(5) Nivelul majorarii de intarziere este de 0,1 % pentru fiecare zi de intarziere si poate fi modificat prin legi bugetare anuale.”

Intrucat din documentele anexate la dosarul cauzei dar si din cele precizate la capatul de cerere solutionat anterior, rezulta ca X are obligatii bugetare reprezentand datorie vamala, aceasta datoreaza majorari de intarziere, calculate pentru fiecare zi de intarziere, de la data declaratiilor vamale de import pana la data achitarii sumei datorate, inclusiv.

Avand in vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, precum si cele precizate la capatul de cerere solutionat anterior, se retine ca pentru capatul de cerere privind majorarile de intarziere aferente datoriei vamale, contestatia urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata.

Pentru considerentele retinute in continutul deciziei si in temeiul art. 180 si 186 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se:

DECIDE

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de X.
Prezenta decizie poate fi atacat la Tribunal in termen de 6 luni de la data comunicarii, conform prevederilor legale.